

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2365

4 PAGINI — 20 BANI

Miercuri 12 decembrie 1956

IDEALURI

De vorbă cu un tânăr îndrăgostit de meserie

Prima întâlnire cu Laurențiu Popescu, brigadier la gospodăria agricolă de stat Dealul Oanei, din regiunea Stalin, mi-a întărit cele aflate anterior despre el de la un activist al comitetului raional de partid Sibiu: „E un om hotărât, muncitor, un tânăr minunat”.

— Lucrul prea grozave nu veți găsi la noi — mi-a zis el — dar dacă veți fi mai îngăduitor și veți cerceta mai atent, veți putea scrie un material bunicește obișnuit, asta pentru că tot ați bătat drumul până aici.

Noi simțim, mă refer la secția noastră, o fermă mai mică, pentru producerea semințelor. Anul acesta ne putem lăuda cu un succes destul de frumos, un record republican. Din producția de semințe obținută anul acesta la noi, întreaga țară poate să semene varză timp de doi ani de zile. S-a obținut de pe un hectar în loc de 200 kg. sămînță de varză, 600 kg.

În întreaga noastră discuție, utemistul Laurențiu Popescu nu a amintit niciodată despre faptul că succesul acesta, în mare măsură îl aparține și lui — cîteva hectare cu varză pentru sămînță au fost cultivate de brigada pe care o conduce.

— Lupta cea mai mare — și-a continuat vorba Laurențiu — o ducem pentru rezolvarea unei mari probleme: sămînța de copădă.

La drept vorbind, n-am bănuț niciodată că o instituție cu oameni alți de preț poartă o asemenea sarcină de copădă. Laurențiu m-a convins însă că, așa după cum spune el, aceasta e o chestiune de mîndrie națională, de prestigiu al științei noastre agricole. Patria semînței de copădă fiind Olanda și Danemarca, unde clima întruzește cele mai bune condiții de cultură pentru această sensibilă plantă, ei, cei de la Dealul Oanei și brigada utemistului Laurențiu Popescu în special, se străduiesc, caută căile — și nu s-departate de izîndă — să obțină și în țara noastră recolte regulate, mari și de cea mai bună calitate de sămînță de copădă. Munca, lupta aceasta nu e deloc ușoară, pentru că ea cere nu numai un mare volum de lucrări, efectuat în termeni de mai scurtă perioadă, dar e nevoie de-a dreptul de o muncă serioasă de cercetare științifică. Sarcina brigăzii lui Laurențiu, specializată în cultura copădelei, nu e de loc ușoară.

Am discutat mult în seara aceea cu Laurențiu. În cele din urmă, pe nesimțite, discuția a intrat și pe făgașul dorit de mine — învătura. Dinaintea aflatem că utemistul Laurențiu Popescu e student în anul III la cursul fără frecvență al Facultății de agricultură generală.

Discuția a început de la clîșva inginerii stagiară repartizată secției lor, ce-și exprimaseră față de el gîndul că, după luarea diplomaelor să-și caute pe undeva, prin oraș, cite un post de funcționar sau chiar de vizitator la Alimentara, numai să scape de atmosfera „plăcetoare” a sa-tuții.

— Nu — își exprimă revoltat Laurențiu părerea — aștia n-or să facă niciodată meserie. Eu niciodată nu m-am gîndit la o viață de oraș. De-aș fi avut asemenea visuri, nu înțeleg pentru ce m-aș trudi aici, pentru că ar fi lipsit de sens să învăț o asemenea meserie și cu gîndul și inima să fiu în altă parte.

Dar care-ți sînt visurile, ce ideal are acest tânăr minunat?

Laurențiu Popescu, originar de prin părțile Piteștiului, a crescut în familia numeroasă a unui țărăn muncitor, și-a îndrăgostit încă de mic copil ogorul care-l hrănește, cum spune el, pe toți trîndarii pămîntului. La școala horticolă din Turda, în preajma unui bătrîn profesor pasionat după trandafiri și garoale, și-a făcut și el visul, idealul vieții sale. Din acea clipă, hotărîrea de a învăța i-a sporit. A terminat școala, apoi a muncit ca tehnician agricol prin diverse stați, acolo unde a fost trimis. De cîteva ani muncește la Dealul Oanei. Aci munca este deosebită. Succesele nu mai sînt un rezultat al brațelor, al eforturilor fizice, ci și al unui efort intelectual, al muncii de cercetare științifică. Tot aici, în anul din urmă, Laurențiu și-a întemeiat căminul. Munca de la fermă și grijile de tată nu l-au înfrînt. Laurențiu găsește în ele, în viața pe care o trăiește, suficiente forțe spre a-și împlini visul, idealul vieții sale.

— Munca la fermă — îmi explică el — nu e o piedică în calea învățării, ba dimpotrivă. De vrei să faci meserie, de vrei într-adevăr să devii un trîndar al pămîntului, atunci cel mai bun lucru e să nu te rapți nici o clipă de el.

Într-o zi — și această zi nu va trebui s-o căuțăm în orizontul viitorului îndepărtat, cînd vom admira într-o grădiniță din Dealul Oanei gîburi uriașe de trandafiri băuți, viu colorați, iar în vitrina tuturor librărilor din țară la colțul „Noutății” vom afla o carte purtînd pe coperta inscripția „Inginer Laurențiu Popescu — Studiu asupra trandafirilor — În viitor visurile și idealul utemistului Laurențiu Popescu, astăzi încă brigadier și student la cursul fără frecvență, vor fi împlinite.

ION ȘERBU

Laboratoare bine utilate stau la dispoziția studenților patriei noastre. Fotografia noastră reprezintă un grup de studenți din anul IV al Facultății de utilități de la Institutul de petrol și gaze din București, studind la microscop structura metalelor.

Oamenii muncii primesc cu bucurie Declarația comună romîno-sovietică

Oamenii muncii din patria noastră continuă să-și exprime aprobarea deplină și profunda satisfacție față de rezultatele recenților tratative de la Moscova dintre R.P.R. și U.R.S.S.

Participanții la conferința de partid din Oraada au adresat Consiliului de Miniștri, tovarășului Chivu Stoica, o telegramă în care se spune printre altele:

„Sprimim întru totul politica partidului și guvernului de dezvoltare continuă a colaborării politice, economice și culturale cu marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică.

Declarația comună romîno-sovietică este un exemplu graitor al relațiilor dintre țările socialiste. Sprijinim politica partidului și a guvernului nostru, oamenii muncii din regiunea Oraada sînt pe deplin conștienți că fătura societății socialiste în țara noastră este indisolubil legată de prietenia frățească cu poporul sovietic și cu popoarele celorlalte țări socialiste”.

Cuvîntarea rostită la radio de tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, cu privire la rezultatele tratativelor romîno-sovietice de la Moscova a fost viu discutată la uzinele metalurgice „Vasile Roată”.

După ce textul cuvîntării a fost citit în întregime, mulți au fînt să-și exprime încă odată sentimentul cald de dragoste pe care muncitorii îl

nutresc față de marea Uniune Sovietică, prietenă sinceră a țării noastre.

Strungarul Manea Anton ascultase și la radio cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica. El a fînt să împărtășească părerea lui celor cu care lucrează zi de zi.

„Sînt multe voci veninoase care caută să ascundă importanța tratativelor, să-și înșele pe cei naivi. Dar noi cunoaștem „politica” pe care o duceam în trecut față de noi țările capitaliste la chemarea carora eram. Ne „ajutau” în așa măsură pînă cînd ajungeau să ne ia tot ce aveam. Pe lingă dobinzile cămătărești, România era complet subjugată atît din punct de vedere politic, cit și economic. Cu totul altfel stau lucrurile astăzi, cîng simțim dintr-o dată prietenia caldă pe care ne-o arată poporul sovietic. De aceea rezultatele tratativelor de la Moscova ne dau un și mai mare imbold în muncă”.

Industria bumbacului B. O. înțepinderea de industrie ușoară ca multe altele din țara noastră. Muncitorii acestei fabrici care au simțit din plin sprijinul sovietic au discutat marți la amiază cu cuvîntarea rostită la radio de tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Prin anii 1952 și 1953, fabrica era pe punctul de a-și întrerupe pentru un timp activitatea din

lipsa materiei prime necesare. bumbacul. Atunci a sosit în înțepinderea, din Uniunea Sovietică, bumbac de cea mai bună calitate. Despre aceste lucruri a vorbit cu acest prilej Suzana Borșan, canelatoarea frunțată în producție membră a brigăzii a 7-a de tineret din secția preparative.

Brigada din care face parte Suzana Borșan, se găsește de acum după datele realizării planului ei de producție în mijlocul anului 1957.

Depănătoarea Neaga Persinaru a vorbit despre un lucru mic — acul Baskirov — a cărui folosire la inodarea firului a făcut ca în sala nr. 10 unde se lucrează cu războale automate, producția muncii să crească cu 10 la sută, iar calitatea produselor să se îmbunătățească cu sută la sută.

Prin glasul Agripinei Birșan, responsabilă brigăzii a 7-a de tineret din sectorul canelat a secției preparative, membrele acestei brigăzi au rostit un angajament: să muncească neobosite pentru ca în cel mai scurt timp, brigada lor să devină brigada frunțată pe raionul 23 August din Capitală.

În zilele de 10 și 11 decembrie în raionul Filimon Sirbu din regiunea Galați, au avut loc 21 de adunări la căminele culturale și la sediul unor gospodării agricole de stat la care au participat mai mult de 1200 de oameni al muncii de pe ogare. Cu acest prilej s-a arătat importanța tratativelor de la Moscova pentru dezvoltarea continuă a colaborării politice, economice și culturale dintre țara noastră și Uniunea Sovietică.

La adunarea ce a avut loc la gospodăria agricolă de stat „Barbu Bera” a luat cuvîntul mecanicul Gh. Ochiroși, care a spus: „În anul de secetă de după război, Uniunea Sovietică ne-a ajutat cu mari cantități de grâu și multe altele produse care ne-au scos din nevoie.

Anul acesta cînd în țara noastră am avut o recoltă de grâu slabă, Uniunea Sovietică ne-a dat sub formă de împrumut 450.000 tone de grâu. Pentru ajutor multilateral pe care îl primim, poporul nostru poartă o adîncă recunoștință poporului sovietic frate”.

Adunări asemănătoare au avut loc pînă în prezent în 142 întreprinderi, comune și sate din regiunea Galați. La ele au participat aproape 5.000 de oameni al muncii.

Dezvoltarea industriei chimice — indisolubil legată de ajutorul sovietic

Prof. dr. I. V. Nicolescu de la Universitatea „C. I. Parhon”

Industria chimică este una din țările ramurile principale ale industriei greie noastre și există o puternică bază de materii prime naturale, care face posibilă crearea unei industrie chimice în condiții optime de randament, sortimente și calitate.

Dar, în același timp, fiecare dintre acele care studiază economia antică și a țării noastre poate vedea cum pînă în 1948, industria chimică din țara noastră era slab dezvoltată, cu o tehnică veche și supusă intereselor trusturilor capitaliste străine. Din acest punct de vedere cifrele sînt deosebit de semnificative. Iată cîteva din ele: în industria chimică capitalul străin stăpînea 72%, iar în industria petroliferă 92%. Trusturile „Solvay”, „Imperial Chemical Industries”, „Nobel”, „I. G. Farbenindustrie” și altele aveau la dispoziție materii prime ieftine și de bună calitate, mîna de lucru ieftină și calificată, politica guvernului — burgeois-moscovitești în atingerea unor beneficii uriașe la investiții minime de capital.

În opoziție cu forțele obscure ale monopoliurilor chimice internaționale și ale capitaliștilor interni, au existat în țara noastră un număr important de eminente chimicști, savanți, profesori, ca: Petru Poni, Alexe Marin, Eddeleanu, C. Istrati, Gh. Spacu etc., care au arătat ce imense rezerve de materii prime există în țara noastră, au pus bazele cercetării chimice, au creat școli de cercetare chimică, au elaborat studii apreciate pe plan mondial, au pus bazele învățămîntului chimic romînesc.

Nu mai în anul puterii populare, industria chimică și cercetarea științifică au fost ridicate la ade-vărul lor rol.

În primul an al primului cîmădă, au intrat în funcțiune un număr important de noi fabrici chimice.

În sectorul industriei anorganice s-a construit astfel o fabrică de ferromangan, instalată și montată după cerințele tehnice moderne.

În 1951 a intrat în funcțiune o uzină de gresie, care permite dezvoltarea utilajelor antiacide pentru industria chimică, cit și a unor articole de menaj.

În 1954 s-a dezvoltat și mecanizat fabricarea acidului sulfuric, după procedeul contactului, în cadrul uzinei „Petru Poni”.

În primul cîmădă a intrat în funcțiune combinatul chimic „I. V. Stalin”, în special grupa azotului (amoniac, acid azotic, azotat de amoniu); iar în cadrul combinatelor chimice nr. 1 și „P. Poni” s-a trecut la marea producție de îngrășăminte azotoase și fosfatice. Producția de îngrășăminte agricole în primul cîmădă a crescut de 7,5 ori față de trecut.

În sectorul industriei organice totul a fost luat de la început, fiindcă noi nu am avut o astfel de industrie organică.

Trusturile capitaliste străine și în special cele germane, au îm-piedicat în mod sistematic, prin diverse sisteme, dezvoltarea în țara noastră a unei industrie de medicamente, coloranți, mase plastice etc.

Îmi amintesc cum în perioada 1941—1942 se studia la una din facultățile de chimie din București obținerea de bachelită din crezoliți din petrol și de la semăntele din petrol și de la cocserie. Delegații firmei „Venditor” din Germania, cu sprijinul autorităților interne, au îm-piedicat însă fabricarea acestor produse.

Nici guvernale burgeozo-moscovitești nu se lăsau mai prejos. Iată și aici un exemplu deosebit de semnificativ: pe plan mondial se cunosc două realizări mai importante ale specialiștilor noștri în domeniul petrochimic: procedeul Eddeleanu pentru separarea aromaticilor din benzine și procedeul Sarmiza, pentru aromatizarea termoselectivă a fracțiunilor de petrol. Dar timp de 15 ani nu s-a construit în țara noastră nici o instalație Eddeleanu (abia în 1939 s-a constituit o mică instalație) iar celălalt procedeu a fost sabotat de guvernul nostru, cu toate că în 1943 s-a construit în America o mare fabrică, aplicîndu-se principiul procedeului amintit.

În regim de democrație populară s-a trecut cu tot curajul la rezolvarea unor probleme de petrochimie. Una dintre cele mai importante realizări este fabricarea acizilor grași sintetici, prin oxidarea parafinei.

În domeniul chimizării gazului metan, în afară de lărgirea producției de amoniac și negrulul de fum, s-a pus în funcție fabrica de acid formic și acid oxalic.

O deosebită atenție s-a acordat produselor chimice organice necesare agriculturii, produselor de larg consum, cit și medicamentelor.

Un merit deosebit al cercetătorilor și tehnicienilor noștri din sectorul industriei chimice îl constituie reușita în tehnica de fabricare a medicamentelor și a maselor plastice.

Producția globală a industriei chimice din R.P.R. a crescut de

(Continuare în pag. 2-a)

Și-au îndeplinit planul de producție

Bilanțul constructorilor de utilaj petrolifer și minier

Realizînd cu 23 de zile mai devreme planul anual la producția globală, constructorii de utilaj petrolifer și minier au hotărît să dea pînă la 31 decembrie o producție suplimentară în valoare de 35 milioane lei. Este semnificativ faptul că în 11 luni din acest an

uzinele specializate în fabricarea de utilaj petrolifer și minier au realizat o producție globală de 48,8 la sută mai mare decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

În bilanțul încheiat anul acesta de industria constructorilor de utilaj petrolifer și minier sînt înscrise și alte realizări importante. Astfel, dublarea producției de utilaj petrolifer față de anul 1955 — sarcină prevăzută în Directivile Congresului partidului pentru anul 1950 a fost realizată în cursul acestui an; de asemenea a fost realizată și depășită sarcina de a mări de peste 4 ori producția de instalații de foraj în 1950 față de anul 1955. De pildă, în 11 luni din acest an s-au realizat de 6,2 ori mai multe instalații de foraj, de 1,9 ori mai multe sape cu rîle și racorduri, de 2 ori mai multe turbine de foraj, de 1,5 ori mai multe lanțuri Rotary etc. decît în aceeași perioadă din anul 1955.

Important este faptul că cea mai mare parte a sporului de producție realizat în industria constructorilor de utilaj petrolifer și minier a fost obținut pe seama creșterii productivității muncii; de la aceleași cuproare și de pe aceleași suprafețe turmatore de oțel au realizat o producție cu 22,7 la sută mai mare decît în anul 1955. Acest important indice al planului de producție a sporit în 11 luni cu 36,8 la sută, ceea ce a determinat creșterea salariului mediu al muncitorilor cu 7,2 la sută.

Tot datorită ridicării productivității muncii în industria constructorilor de utilaj petrolifer și minier prețul de cost a fost redus cu 15,6 la sută în loc de 12,5 la sută cît era prevăzut în plan. Uzinele din acest sector al industriei noastre grele au obținut în primele 3 trimestre ale acestui an acumulări peste plan în valoare de 10.349.000 lei.

Un exemplu deosebit de semnificativ îl constituie realizarea planului de producție de utilaj petrolifer și minier în condiții deosebit de bune. Astfel, în luna decembrie, constructorii de utilaj petrolifer și minier au realizat o producție globală de 48,8 la sută mai mare decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

Un exemplu deosebit de semnificativ îl constituie realizarea planului de producție de utilaj petrolifer și minier în condiții deosebit de bune. Astfel, în luna decembrie, constructorii de utilaj petrolifer și minier au realizat o producție globală de 48,8 la sută mai mare decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

Noi tipuri de mașini agricole

Rodnic este și bilanțul încheiat de uzinele constructorilor de mașini și utilaj agricol, care au îndeplinit planul pe anul 1956 în mai puțin de 11 luni. Anul acesta, în uzinele constructorilor de mașini și utilaj agricole au fost fabricate 9 tipuri noi de mașini fabricate pentru prima dată în țară. Printre acestea sînt: combina de recoltat cereale, combina de recoltat porumb, cultivatorul suspendat, tocoltoarea mecanică de nutreți, mașina de lopătat cereale etc. Au fost construite de asemenea două tipuri perfecționate de mașini de recoltat și transportat stof.

Brigada din care face parte Suzana Borșan, se găsește de acum după datele realizării planului ei de producție în mijlocul anului 1957.

Depănătoarea Neaga Persinaru a vorbit despre un lucru mic — acul Baskirov — a cărui folosire la inodarea firului a făcut ca în sala nr. 10 unde se lucrează cu războale automate, producția muncii să crească cu 10 la sută, iar calitatea produselor să se îmbunătățească cu sută la sută.

Prin glasul Agripinei Birșan, responsabilă brigăzii a 7-a de tineret din sectorul canelat a secției preparative, membrele acestei brigăzi au rostit un angajament: să muncească neobosite pentru ca în cel mai scurt timp, brigada lor să devină brigada frunțată pe raionul 23 August din Capitală.

În zilele de 10 și 11 decembrie în raionul Filimon Sirbu din regiunea Galați, au avut loc 21 de adunări la căminele culturale și la sediul unor gospodării agricole de stat la care au participat mai mult de 1200 de oameni al muncii de pe ogare. Cu acest prilej s-a arătat importanța tratativelor de la Moscova pentru dezvoltarea continuă a colaborării politice, economice și culturale dintre țara noastră și Uniunea Sovietică.

La adunarea ce a avut loc la gospodăria agricolă de stat „Barbu Bera” a luat cuvîntul mecanicul Gh. Ochiroși, care a spus: „În anul de secetă de după război, Uniunea Sovietică ne-a ajutat cu mari cantități de grâu și multe altele produse care ne-au scos din nevoie.

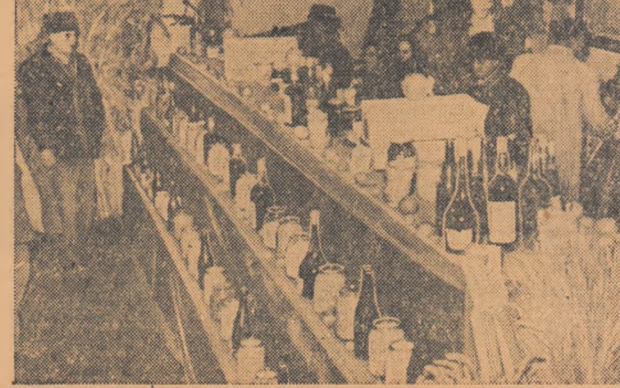
Anul acesta cînd în țara noastră am avut o recoltă de grâu slabă, Uniunea Sovietică ne-a dat sub formă de împrumut 450.000 tone de grâu. Pentru ajutor multilateral pe care îl primim, poporul nostru poartă o adîncă recunoștință poporului sovietic frate”.

Adunări asemănătoare au avut loc pînă în prezent în 142 întreprinderi, comune și sate din regiunea Galați. La ele au participat aproape 5.000 de oameni al muncii.

În fiecare toamnă în multe localități din patria noastră se organizează expoziții agricole. Exponatele prezentate aci, împreună cu cifrele de pe tablele însoțitoare, înfățișează vizitatorilor succesele obținute de multe unități agricole socialiste și de țărani muncitori cu gospodărie individuală, în urma unui an de muncă.

De curînd și în orașul Zimnicea s-a deschis o astfel de expoziție care, prin diversitatea sectoarelor pe care le cuprinde, prin mulțimea și varietatea exponatelor, a atras mulți vizitatori, numărul lor depășind pînă acum șase mii.

În cliseu: un aspect din sala expoziției.

AICI RADIO IAȘI!

Atențiune... Atențiune... Transmite radio Iași!

Vocea crainicilor, puțin tremurată de emoție, a străbătut acum eterul pentru prima dată, anunșînd pe lungimea de undă de 285 metri inaugurarea Studioului Regional de Radio din Iași. Desigur că și ascultătorii au fost stîpîniți de emoție și bucurie — sentimente cunoscută din pînă — anul acesta de către oamenii muncii din această parte a țării, cu prilejul altor înfățișări culturale, ca înfățișarea Palatului Culturii, construirea Institutului de Cercetări Tehnice al Academiei R.P.R., inaugurarea Operei de Stat, la care se adaugă acum înfățișările postului de radio Iași.

Curiozitatea profesională ne-a îndemnat așadar să fim martorii ultimelor pregătiri ale primei emisiuni. Pe masa crainicilor, în cabina ferită de orice zgomot din afară, materialele prevăzute în emisiunile erau așezate în ordinea transmisiilor lor, iar de cealaltă parte a „ochiului de ciclop” (geamul dintre cabina crainicului și cabina regiei de studio) inginerii și tehnicienii făceau o ultimă verificare a aparatelor.

Ora 17 și 58 de minute. Inginerul șef Constantin Lupășcu declanșează primul semnal de comandă, ceea ce, în înțelesul crainicilor înseamnă: „aparatele sînt pregătite pentru emisie”. Acum e rîndul crainicilor să răspundă și s-a pregătit și pentru aceasta răsucesce un buton care aprinde semnalul respectiv la regia de studio.

Pe culoarele studioului regional s-au aprins toate semnalele luminoase. „Atențiune, emisie”. Ceasurile arătau orele 18... Și cu toate că acele ceasornicului continuau să înghită cu lăcomie timpul, forța din studio a încremenit pentru o clipă. Toate aparatele de radio se auzeau clar, anunșînd victoria: prima emisiune a postului de radio din Moldova.

Emisiunea a durat 15 minute. Începînd de săptămîna viitoare, vor fi programate emisiuni de 30 minute, iar de la 1 Ianuarie 1957, postul de radio Iași va emite zilnic un program de o oră.

După emisiune am vizitat redacția și laboratorul studioului, spațioase, elegante și modern utilate. Aici se pregătesc emisiuni speciale, radio-reportaže, se verifică și se copiază diverse înregistrări, se lucrează la scenarii radiofonice. Printre înregistrările pe care ascultătorii le vor auzi în curînd se află ultimele concertele ale Filarmonicii de Stat „Moldova”, opera „Tosca” în interpretarea colectivului Operei de Stat din Iași, programe de muzică populară interpretate de tîraful din Tg. Frumos și de Ansamblul popular „Doina Moldovei”.

O deosebită atenție va fi acordată emisiunilor culturale, emisiunilor pentru studenți și a celor pentru pionieri și școlari.

Studioul regional Iași și-a propus să popularizeze creația literară locală. Astfel, în curînd vor putea fi ascultate, în cadrul emisiunilor pentru copii poeziile „Oul năzdrăvan” de Ion Istrati, „Găina cea moșată” de Georgeta Sauciu, scenariul radiofonic „Capra cu trei iezi” — dramatizare de Gh. Vasilescu după povestea lui Ion Creangă — și altele.

Din emisiunile cu caracter permanent, spicim titlurile citorva: „Evoacări ale monumentelor istorice din regiunea Iași”, „Formații de amatori din regiunea Iași”, „Moment vesel” etc.

În cadrul emisiunilor pentru studenți, vor putea fi ascultate în curînd radio-reportaže din munca de pregătire a examenelor, din activitatea asociațiilor studențești. Nu vor lipsi, bineînțeles, nici emisiunile sportive. În cadrul cărora vor fi retransmise înregistrările făcute la diverse competiții locale, nici cele mai noi știri din toate domeniile de activitate ale oamenilor muncii din Moldova.

Înainte de a părăsi studioul regional, în biroul redactorului-șef s-a auzit zbrîntitul telefonului. De la celălalt capăt al firului s-a auzit vocea entuziasmată a unui ascultător de radio din Iași: — Emisiunea a fost foarte bună!

I. AGHINEI, corespondentul „Scînteii tineretului” pentru regiunea Iași

Premieră la Teatrul de stat din Timișoara

Teatrul de stat din Timișoara, secția maghiară, a prezentat în premieră, marți seară, piesa: „Furtună în munți” de Kiss Laszlo și Kovacs Dezso. Regia artistică a spectacolului este sem-

EFFECTELE unei munci zgomotoase

cu drag la locurile de muncă, care aveau un aspect plăt. Exemplul înaintat al tinerilor de la „Tudor Vladimirescu” a fost urmat în numeroase uzine.

Relatări

În biroul secției Tineret muncitoresc a Comitetului orașeneș U.T.M. București e o atmosferă plăcută. Tov. D. Manolescu — șeful secției — relatează hotărîrile comitetului orașeneș U. T. M. și măsurile luate de secție pentru a da o largă răspîndire acțiunii inițiate la uzina „Tudor Vladimirescu”:

„Imediat ce am aflat de hotărîrea tinerilor metalurgicști, am invitat vreo 80 de activiști să ia practic cunoștință de cele întreprinse în uzină. Cu alt prilej i-am invitat și pe tovarășii primii secretari ai comitetelor raionale U.T.M., ca împreună cu numeroșii activiști, să viziteze uzina „Tudor Vladimirescu”. Curînd ne-am dat seama că acestea nu sînt suficiente. Atunci am trecut la instruirea practică a întregului activ în legătură cu principiile acțiunii.

Secția s-a gîndit să organizeze un schimb de experiență între inițiatorii și tinerii din alte întreprinderi ale Capitalii. La sediul Comitetului orașeneș s-a fînt o consfătuire cu secretarii U.T.M. din marile întreprinderi. Aceștia consfătuiri i-a urmat apoi la de astădată cu tinerii muncitori, apoi încă vreo patru, organizate pe ramuri de producție”.

Consfătuiri — după cum auzeam — n-au fost puține. Despre controlul efectuat asupra felului în care inițiativa se aplică într-adevăr, nu aflasem însă nimic. „Am întreprins totul — zise însă acum interlocutorul nostru — ca nu cumva inițiatorii — care nu cumva inițiatorii — să se culce pe laurii câștigați în urma popularizării. Aparatul comitetului orașeneș a fost instruit să controleze. Secțiile organizatorilor utemiste ale comitetelor raionale U.T.M., veghează ca acțiunea să se desfășoare continuu. Apoi nu trebuie să uităm că secretarii U.T.M. au datorită să se ocupe de această problemă. Cele întreprinse de noi le considerăm bine organizate. Acestea toate contribuie la buna desfășurare și extindere a acțiunii tinerilor de la uzina „Tudor Vladimirescu”...

Munca întreține fama

Din nou la uzină. Cu cîteva timp în urmă, tinerii de aici au prezentat conducerii propunerea

I. ȘINCA

(Continuare în pag. 2-a)

VIITORUL CANDIDAT DE PARTID

Zorii unei dimineți mohorâte de noiembrie m-au găsit la poartele uriașelor echele ale termocentralei de la Borzești. Macaralele turn, ridicau la înălțimi amețitoare scinduri și caramizi, locomotivele electrice alergau de la un capăt la altul trăgând după ele povara grea a vagonetelor. Motoarele ce pun în funcție betonierele vibrău puternic, iar aparatele sudorilor îmbracău schelele metalice într-o lumină multicoloră...

Sus pe schela turbinei nr. 2, acolo unde vântul șira nestingherit lucra Dănilă Gh. Atenția mi-a fost atrasă de dibacii cu care minuia aparatul electric de sudură. După ce l-am cunoscut, m-am hotărât să-l prezint și altora...

Dănilă Gh. n-are decât 24 de ani. În 1940, rămas fără tată, nevoile l-au forțat să intre ucenic la patronul Leonida unde a petrecut timp de 8 ani până a învățat meșeria. A plecat apoi brigadier pe șantierul „Agnita-Bolcora”. A îndrăgit viața de șantier și astfel a mai lucrat la construcția fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” din București, iar după aceea la Bumbăști-Livezeni. În lunca Prutului și la tunelul de la Predeal, la combinatul chimic numărul 1, la fabrica de produse eodice Ocna-Mureșului, la fabrica de ciment Turda, precum și la laminorul de la Roman. El se poate mândri cu munca pe care a depus-o la ridicarea acestor mărețe construcții. Când a venit la Borzești, pe șantier nu era nici un aparat de sudură. Era primul sudor venit aici. La început a trebuit să lucreze cu un aparat de sudură improvizat, până au sosit cele programate pentru șantier. Acolo unde era poziția mai grea, mai înclinată, la înălțimi amețitoare, peste tot Dănilă putea fi văzut călărindu-se și sudind conducte și țevi. Următorul Dănilă își amintește și acum de tineratul făcut pe șantier: cazane, epurarea chimică, conducte etc. În acest an însă, cu ajutorul specialiștilor sovietici, Dănilă a primit calificarea de sudor de înaltă presiune. De atunci nu există lună în care să nu fi dat două și chiar trei norme, iar în luna septembrie a dat aproape 6 norme.

Dănilă nu s-a mulțumit însă numai cu ridicarea calificării lui. El a ajutat și a calificat până a acum patru tineri la locul de muncă.

Utemiștii Nedelu Alexandru, Stan Marin și Mutu Dumitru, precum și tinarul Ostafie Ioan, calificați de către tovarășul Dănilă sunt mândria șantierului.

În luna mai, tinarul Dănilă a prezentat prima sa inovație: un clește de sudură, cu ajutorul căruia se realiza o economie de 12.000 lei anual de către un singur sudor. De atunci diploma de inovator s-a adăugat, în cinstea lui, 7 noiembrie, o nouă inovație: înlocuirea sudurii automate prin sudură electrică a țevilor fierbătore de la cazanele cu aburi. Numai la 1.200 de suduri electrice se face o economie de 6.111 lei, fiind eliminate în

Note bibliografice

F. VIGDOROVA: „Drumul în viață”

Editura Tineretului 1956

Pe Semion Karabanov l-am cunoscut în paginile minunatului „Poem pedagogic” al lui Makarenko. Fără îndoială că cititorii nu l-au uitat pe tinarul înflăcărat, fostul vagabond ajuns unul din coloniștii cu care se mîndrea comuna Dzerjinsk. În cartea lui F. Vigdorova „Drumul în viață” regăsim pe Semion Karabanov, acum pedagog și însuși, directorul unui cămin de reducere. El urmărește, asemenea dascălului său, pentru crearea unui colectiv încheiat din copiii stigmatizați cu epitetul de „defecțivi”.

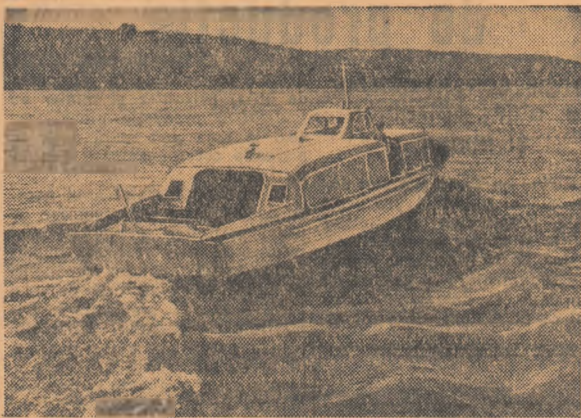
Deși amintesc în mare măsură de „Poem pedagogic” — „Drumul în viață” reprezintă amintirile lui Semion Karabanov povestite de el însuși — cartea Vigdorovei nu e lipsită de interese pentru cititor. După cum spune Makarenko, în activitatea pedagogică se va întîlnesc nicodată două cazuri absolut identice. Adevărul acestor cuvinte îl înțelege pe deplin proaspătul director al căminului abia cînd, încrezător în experiența sa, reușește — în alte condiții — un procedeu folosit cîndva de Makarenko față de un băiat care furase și... da greș; dovadă că rețetele nu au ce căuta în munca atît de complexă a pedagogului care trebuie să se orienteze de un strategie, studiind cu atenție toate împrejurările. E, de aceea, interesant să urmărim căutările lui Karabanov, lupta lui — în spiritul lui Makarenko, dar pentru găsirea unor soluții proprii.

În paginile cărții apar multe figuri autentice de băiețandri nu „greu educabili” ci pur și simplu furtivii de condițiile anormale din familie, de neînțelegerea unor din foștii profesori etc. Înțelegem fiecare cu o personalitate distinctă care cere mult tact din partea pedagogului dornic să crească oameni adevărați. Meritul cărții Vigdorovei este că, transmițînd experiența prețioasă a unui pedagog înaintat, reușește să arate cum se dezvoltă în acești copii și adolescenți, care tratați cu lipsă de atenție și suspiciune ar fi pornit pe un drum greșit, înaltele trăsături de caracter ale omului sovietic.

„Știința tineretului”

Pag. 2-a 12 decembrie 1956

Pentru lacurile Capitalei

In fotografie: Vas de pasageri cu o capacitate de 70 de locuri care a fost construit peste planul anual de șantierul naval din Otleteni.

Vasul este destinat unuia din lacurile Capitalei.

Scrisori de la corespondenții voluntari

Doi prieteni — trei realizări

Maistrul Aurel Dăescu și electricianul Gheorghe Ișnăve de la întreprinere forje a Uzinelor „23 August”-București sînt doi prieteni și totodată și raționalizatori.

Intr-una din zile, trecînd prin curtea uzinelor, am găsit un dispozitiv electro-mecanic lăsat în parșire. L-au supt pe un carucior și l-au dus din atelierul forja mare. Aici l-au instalat în mijlocul atelierului. Acum caută un cablu lung pe care-l vor lega de noul dispozitiv și-l vor trece peste un scripete fixat în tavan. Cu ajutorul acestui nou dispozitiv electricianii vor urca și cobori motoarele electrice de la cele trei poduri rulante care deservesc atelierul. Procesul de schimbare a motorului electric arș cu unul rebobinat va dura circa 30 de minute și va fi efectuat numai

de 2 oameni. Se vor elibera în acest caz 4 electricieni și lăcătuși, o macara pod-rulant și un macaragiu care erau ocupați cu această operație aproape 4 ore. Lucrarea este în lucru. La 15 decembrie va fi gata.

Cei doi raționalizatori sînt și studenți în ultimul an al Facultății de electrotehnică — curs seral.

El n-au dosare sau caete, în care să-și noteze proiectele. Dar proiecte au și-și destul de frumoase. Încă unul dintre ele prezintă o inovație în metoda de lucru. Din 6 motoare electrice de diferite mărimi și puteri, găsite undeva în magazia de ples uzate, ei vor face 6 motoare electrice gata de funcționare. Le vor înlocui axurile uzate, palierile și capacele de fontă. În această muncă cei doi tineri primesc ajutorul harnicului bobinator Mițăchescu Ștefan. După primele calcule

aceste motoare vor aduce secției o economie de circa 40.000 lei.

În proiectele lor, cei doi prieteni și-au fixat atenția și asupra cuplurilor electrice rotative de la tratamentul termic, care se defectează aproape în fiecare săptămîni. Defecțiunile pornesc de la faptul că rezistența este montată pe o toabă portativă care, din cauza vibrațiilor, produce dese scurc-turc. Ei și-au propus să fixeze toba, evînd astfel vibrațiile. După introducerea acestei îmbunătățiri cuplurile electrice nu va mai fi reparat circa un an de zile. Se presupune o economie lunară de circa 15-20.000 lei.

Exemplul lor trebuie urmat de toți tinerii ingineri veniți de curînd în rîndul armatei tehnice din marea uzină.

TRAIAN BADULESCU
normator

In ajutorul constructorilor

Elevii Școlii medii mixte din Tg. Lăpuș, regiunea Baia Mare, se străduiesc să obțină pe primul trimestru rezultate frumoase la învățătură. În același timp, ei obțin bune rezultate și în munca de organizație.

În cadrul școlii se construiește un internat modern. Comitetul organizației U.T.M. pe școală, ulemiștii au hotărît să dea și ei o mîna de ajutor acestei construcții.

La apelul făcut de ulemiștii, au răspuns aproape toți elevii școlii. În timpul liber, băieții și fete, mari și mici, aducău cărămizi, saci de ciment și alte materiale la îndemîna constructorilor. Constructorii au fost mulțumiți de ajutorul lor.

Au venit ploile și apoi iarna. Curtea școlii era plină de grămoase de cărămizi. Acestea trebuiau așezate la un loc ferit și acoperite.

Ulemiștii au sărit și de data aceasta în ajutor. Au cărat cărămizile și le-au acoperit.

Elevii ulemiști cu Nicolae Danca, Nicolae Dănilă, Maria Curdoș, Lucian Pavel și alții, fruntași la învățătură, au fost fruntași și în aceste acțiuni oștești.

NICOLAE MUREȘANU
elev Școala medie mixtă Tg. Lăpuș

„Un fapt mărunț”

Satul Baisa. Un sîtcu nu prea mare, situat la o distanță de circa 9 km. de orașul Botoșani.

Aici organizația de bază U.T.M. își trăiește intens viața. Secretarul organizației de bază U.T.M. Toader Rusu, un flăcău, iandru chipes, înalt, să tot aibă 18-19 ani, lucrează cu multă dragoste pentru îndrumarea tineretului din sat.

Intr-una din zilele lui noiembrie, mulți ulemiștii discutau despre unele probleme din sat. Deodată lingă ei a apărut bătrîna Maria Filip în etate de 86 ani, zgribulită de frig. Din vorbă în vorbă, ulemiștii au aflat că bătrîna n-are lemne de foc.

După plecarea ei, tinerii au hotărît să meargă în pădure și să-i aducă lemne. Și nu după mult timp ulemiștii Aurel Rusu, Vasile Moșneag, Neculai Chelaru, Toader Rusu și alții l-au adus bătrîna Maria Filip peste 150 kg. lemne lungi din pădure.

După ce au sapat lemnele, tinerii și-au luat ziua bună de la bătrîna.

VASILE MOȘNEAG
activist al Comitetului raional U.T.M. Botoșani

der Rusu și alții l-au adus bătrîna Maria Filip peste 150 kg. lemne lungi din pădure.

După ce au sapat lemnele, tinerii și-au luat ziua bună de la bătrîna.

Dezvoltarea industriei chimice — indisolubil legată de ajutorul sovietic

(Urmare din pag. 1-a)

Pe lingă sprijinul strict material, din relațiile noastre cu U.R.S.S. se mai desprinde și o concepție nouă: dacă în trecut industrialii, așa zisii noștri „prieteni” de atunci, au înțeles pe toate căile dezvoltarea industriei noastre chimice, au redus rolul nostru la fabricanți și furnizori de materii prime industriale, Uniunea Sovietică astăzi ne arată căile de dezvoltare ale industriei chimice, ne învață să utilizăm procese tehnologice complexe, care conduc la valorificarea maximală, pe plan intern, a bogățiilor noastre naturale.

Aceasta este esența care deosebește fundamental relațiile noastre economice din trecut cu țările apusului de cele din prezent cu U.R.S.S. și țările lagărului socialist.

Industria chimică din Republica Populară Română se deschide imense perspective de dezvoltare. Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale pe anii 1956—1960, fixează liniile de bază ale dezvoltării industriei chimice din țara noastră. Traducerea în fapt a acestor directive este asigurată prin înțelegerea deplină pe care a arătat-o guvernul U.R.S.S. la recente tratative care s-au încheiat la Moscova.

Din cuprinsul acestor tratative innumerate cu atita succes cit și din discursul rostit la postul de Radio București de tovarășul Chivu Stoica, Președintele Consiliului de Miniștri, asupra rezultatelor acestor tratative am aflat cu o nespusă bucurie că în viitorii ani industria noastră chimică se va îmbogăți cu noi uzine moderne și de mare tonaj.

Aceste uzine vor privi în special fabricarea cauciucului sintetic, a ciorosodiceilor, a îngrășămintelor minerale, a insecto-lungicidelor, a maselor plastice și a medicamentelor. Se va pune astfel pentru prima dată în țara noastră, baza unei industriei petrochimice și de chimizare a gazului metan.

Chimizarea petrolului cuprinde scara largă a posibilităților ce le oferă această excepțională materie primă pe care o avem din belșug. De pildă, gazele de sondă, gazele de la cracare constituie o importantă materie primă pentru fabricarea maselor plastice și a produselor chimice care: solvenți organici, alcool etilic, glicoli și derivați. De asemenea, din aceste gaze se va fabrica și cauciucul sintetic.

Noua uzină electrochimică care se va construi, în cadrul acordului încheiat la Moscova, va lărgi foarte mult producția bunurilor de larg consum.

Adunarea organizată de Asociația pentru Națiunile Unite

Luni după amiază a avut loc în Capitală adunarea festivă organizată de Asociația pentru Națiunile Unite din R.P.R. și Comisia Națională a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., cu prilejul Zilei drepturilor omului și a celei de a 10-a aniversări a intrării în vigoare a Cartei U.N.E.S.C.O. (Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură).

La adunare au participat: acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., M. Macavel, președinte de onoare al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, acad. Mihail Ralea, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, vicepreședinte al Asociației pentru Națiunile Unite din R.P.R., Iorgu Iordan, președintele Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, vicepreședinte al Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., numeroși academicieni și alți oameni ai științei și culturii, reprezentanți ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., ai cultelor, reprezentanți ai presei, oameni ai muncii etc.

Adunarea festivă a fost des-

Pe măsură ce industria chimică cuprinde domenii mai mari de transformare a materiei din natură, cu atît ridică noi probleme de cercetare științifică. Este momentul cînd cercetarea chimică din R.P.R. trebuie să se ridice pe o treaptă superioară celei din anii trecuți, fiindcă numai în modul acesta va reuși să răspundă cu succes sarcinilor pe care le pune vertiginoasă dezvoltarea economiei noastre naționale.

Un rol deosebit îl are învățămîntul superior Pregătirea temeinică a tinerilor cadre nu trebuie să se rezume numai la însușirea cunoștințelor de bază, care sînt absolut necesare, trebuie să dezvolte și dorința de cunoaștere în profunzime și de descoperire a unor fenomene noi.

Tineretul nostru universitar, într-un număr mare de cazuri, a dat dovadă de inițiativă și dragoste de muncă în activitatea depusă în cercurile științifice. Această activitate trebuie însă continuată la un nivel și mai înalt. Studenții facultăților de chimie teoretică și industrială au în țara lor o perspectivă minunată. Chimizarea petrolului, a gazelor naturale, a sării, a stufului și a altor bogății naturale ale țării noastre vor face ca un după un să se clădească noi uzine și să se pună mereu noi probleme de cercetare științifică.

În momentul cînd aceste mari uzine vor intra în funcțiune, industria noastră chimică va aduce un aport considerabil întregii economii naționale, va crește cantitatea de măruri de larg consum, se vor micșora prețurile la multe produse utile.

Și ce minunat lucru este să îți tinăr, să îți primul chimist în prima fabrică de cauciuc sintetic sau de fibre sintetice din țara noastră și să vezi cu ochii tăi cum vor apare în timp alte zeci de fabrici și de laboratoare de cercetări care vor face ca petrolul și gazul metan să devină din combustibil, o materie primă pentru fabricarea produselor a căror necesitate este din ce în ce mai mare.

Adunarea organizată de Asociația pentru Națiunile Unite

Luni după amiază a avut loc în Capitală adunarea festivă organizată de Asociația pentru Națiunile Unite din R.P.R. și Comisia Națională a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., cu prilejul Zilei drepturilor omului și a celei de a 10-a aniversări a intrării în vigoare a Cartei U.N.E.S.C.O. (Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură).

La adunare au participat: acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., M. Macavel, președinte de onoare al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, acad. Mihail Ralea, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, vicepreședinte al Asociației pentru Națiunile Unite din R.P.R., Iorgu Iordan, președintele Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, vicepreședinte al Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., numeroși academicieni și alți oameni ai științei și culturii, reprezentanți ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., ai cultelor, reprezentanți ai presei, oameni ai muncii etc.

Adunarea festivă a fost des-

chisă de acad. Iorgu Iordan, președintele Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O. și Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, vicepreședinte al Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., numeroși academicieni și alți oameni ai științei și culturii, reprezentanți ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., ai cultelor, reprezentanți ai presei, oameni ai muncii etc.

Adunarea festivă a fost des-

chisă de acad. Iorgu Iordan, președintele Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O. și Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, vicepreședinte al Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., numeroși academicieni și alți oameni ai științei și culturii, reprezentanți ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., ai cultelor, reprezentanți ai presei, oameni ai muncii etc.

Adunarea festivă a fost des-

chisă de acad. Iorgu Iordan, președintele Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O. și Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, vicepreședinte al Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., numeroși academicieni și alți oameni ai științei și culturii, reprezentanți ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., ai cultelor, reprezentanți ai presei, oameni ai muncii etc.

Adunarea festivă a fost des-

chisă de acad. Iorgu Iordan, președintele Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O. și Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, vicepreședinte al Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., numeroși academicieni și alți oameni ai științei și culturii, reprezentanți ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., ai cultelor, reprezentanți ai presei, oameni ai muncii etc.

Adunarea festivă a fost des-

chisă de acad. Iorgu Iordan, președintele Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O. și Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, vicepreședinte al Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., numeroși academicieni și alți oameni ai științei și culturii, reprezentanți ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., ai cultelor, reprezentanți ai presei, oameni ai muncii etc.

Adunarea festivă a fost des-

chisă de acad. Iorgu Iordan, președintele Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O. și Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, vicepreședinte al Comisiei Naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O., numeroși academicieni și alți oameni ai științei și culturii, reprezentanți ai Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., ai cultelor, reprezentanți ai presei, oameni ai muncii etc.

Cînd ipsește simțul gospodăresc

În ziarul nostru din 28 noiembrie a apărut articolul „Mai multă grijă pentru fondul de locuințe din raionul „V. I. Lenin”. În legătură cu acest material, care critica o serie de defecțiuni din activitatea I.L.L. raionul „V. I. Lenin”, așteptăm răspunsul instituției criticate. Pînă atunci am socotit că este interesant să vedem cum îngrijesc locatarii apartamentele încredințate.

Am colindat pe la diferiți locatari din cadrul sectoarelor I.L.L.ului din raionul Lenin. La fiecare sector am găsit o serie de fapte: „Apartamente bine întreținute”, „Apartamente prost întreținute”.

I.L.L.-ul pe bună dreptate este nemulțumit de faptul că unii locatari nu îngrijesc locuințele pe care le ocupă. Există o serie de locatari care nu numai că așteaptă să vină I.L.L.-ul să le facă totul, dar mai și strică bunurile încredințate.

Astfel de cetățeni sînt în str. Carol Davila nr. 42. La etajul I locuiește de 12 ani familia Firtman. De vei discuta cu membrii acestei familii se vor arăta foarte supărați de faptul că I.L.L.-ul nu vine să le zugrăvească casa, să le repare geamurile, soba etc.

Să stai 12 ani într-o casă și nu ai un dar un var pe pereți, să aștepti I.L.L.-ul să-ți completeze ochiurile de geam pe care le-ai spart din neglijență, să-ți repare soba pe care ai înfășurat sfioră și ai uscat rufo, aburii defăcînd pe alocuri plăci de teracotă, sau să-ți curețe parchetul care din cauza apei vărsate pe jos s-a umflat prin unele locuri, desigur că nu mai poți fi socotit gospodăru.

De altfel întreaga clădire dă semne de pătrînire din lipsă de îngrijire. Pereții holului sînt zgîrții și spărți de copii, unii locatari mai scutură pe scări covorașe înnegrind pereții, iar Constantin Comarnișchi ce a locuit pînă acum un an la etajul I lăsa de multe ori apă să curgă și de acolo prin tavan la locatarii de la parter. În această clădire ar fi necesar să intre și „Sanepidul”. Va avea ce vedea și mai ales va avea ce sancționa.

Cetățeni neglijenți sînt destul de mulți: tînara Argentina Tătaru din str. Biserica Ghencea nr. 9, Ursu Nădejde și Matei D. Ion din Calea 13 Septembrie 137, Dinu Nicolae din Str. Sabnelor nr. 60, Diaconescu Costion din Str. Luceafulului nr. 11 ce ține lemnele pe o verandă, strîncind pereții, desi are magazie, Olaru Emilia din Str. Uranus nr. 25, care ține în apartament nu mai puțin de... 11 cîini, și alții.

Putem totuși acestia nu pot fi obligați atît de I.L.L. cît și de cetățenii locatari să-și întretină în mod civilizât apartamentele?

GH. ANGELESCU

Înștiințare

Asociația foștilor deținuți și deportați antifasciști anunță: Joi 13 decembrie ora 17.30 se va ține în sala Muzeului „V. I. Lenin”, șoseaua Kiseleff nr. 3, o conferință despre evenimentele din 13 decembrie 1918.

Conferința va fi ținută de președintele Asociației, tov. M. Gh. Bujor.

Invitațiile pot fi ridicate de la sediul Asociației foștilor deținuți și deportați antifasciști, din str. Modrogan nr. 2.

La Casa-muzeu Hogas

Cine n-a călătorit prin munții Neamțului, la Agapia și la Pipirig, la Văratec și la Săcu alături de încercatul drumeț Calistrat Hogas, nu a posedit odată cu el la hanul lui Avrum sau la crîșma japinezei Zamfira și nu a simțit în nări mirosul hribilor fripiți pe jăratec și aburul mămăligii fierți în comanacul părintelui Ghermănuț, numai acela nu poate înțelege cu cîtă emoție am trecut pragul casei neîntrecutei lui povestilor din Piatra Neamț.

O tăbăcită înnegrită de vreme, m-a asigurat că această casă cu cerdac și în față cu un salcîm a fost desruștată și într-adevăr casa lui Hogas. Am deschis cu sfială porțile care dă în cerdac și am mers apoi să bat la ușa casei. Peste câteva clipe în cadrul ușii a apărut o bătrînă cu părul alb, cu niște ochi albaştri privindu-mă pe sub sprincenele arcuite și cu un nas puțin în vînt. Aveam în față pe Sidonia Hogas, fiica scriitorului, așa cum am aflat mai apoi.

În acea zi era tare frig. Un frig prănzătoriu cauzat de o ploaie mărunțită și rece. Din acest motiv nu am putut pretinde gazdei să mă însoțească prea multă vreme în camera care adăpostea toate lucrurile ce au aparținut scriitorului.

Am deschis ușa. În stînga, un cuier din lemn de mesteacăn necojit iar pe culer pelerina de drumeț a lui Hogas. Imensă, neagră, din stoftă groasă parcă anume țesută să înfrunte vînturi și ploaie, după cum spunea însăși scriitorul „ar fi putut sta cu cîntec și pe umerii de stîncă al Panaghiței”. O masă de scris simplă cu o lampă de petrol cu picior. Lămpile electrice nu-l plăceau ca numai o lampă se obînuise să „Pătățel cătețul și tovarășii meuzile” de toate zilele și de toate nopțile” să-ți lînă tovarășie în nopțile de veghe, aplecat desupra toizerelor, sau — aceasta mai rareori — scriindu-și impresiile din călătorii. În fața mesei de scris un scaun obișnuit. Nu-l plăceau fotoliile, erau prea moi și îndemneau la lene. Scaunul acesta tare era tocat cât trebuia lui, om obișnuit cu munca și cu lipsa de confort. O vitrinuță în care a adunat tot felul de mici obiecte aduse de prin locurile pe unde a umblat. Cărți, cîteva bibelouri, o fotografie înrămată a casei părintești din Tecuci, o scoară țesută de mama scriitorului cînd aceasta avea 15 ani. Intr-un colț mai dănuia încă ultima pereche de pantofi ai lui Hogas. Privirea mea a căutat în zadar „cele două opinii de la picioraș” nu mai puțin imense și cu înfășurarea lor de broaște otrăvite”, încălțămînta lui de călător. Nu mai erau. Fără îndoială că după fiecare lungă călătorie aceste opinii nu mai erau bune decît pentru aruncat.

Stăteam în mijlocul camerei privind în jur. Aveam impresia că mă aflm în casa culva plecat

Intr-o călătorie lungă. Totul era bine ordonat, nici măcar praful nu se afla pe mobile, doar frigul care mă pătrunsese, mă făcu să-mi îndrept privirea către soba care albă și rece nu iradia nici un pic de căldură.

În fața sobei înșă, pe un taburet văzui o pernă mică înfășurată în alb. Era perna pe care Calistrat Hogas și-a dat ultima suflare. Camera mi s-a părut și mai rece în acel moment.

Încăperea în care sînt adăpostite toate aceste obiecte nu este însă cea în care a lucrat de fapt scriitorul, aceasta fiind în casa bătrînească, casa scriitorului Hogas, care se află în reparație.

În umbra încăperii acestei case îl plăcea lui Hogas să lucreze. Adevărsori, în timpul verii se instala în pavilion. Pavilionul era o căsuță cu o singură încăpereză din lemn așezată pe patru bolovani imenși în loc de temelie.

Văzînd toate acestea nu poți să nu-ți dai seama de viața austeră de muncă fără preget pe care scriitorul și-o impunea zi de zi. Singurele lui mari desfătări erau acele lungi călătorii din timpul vacanțelor. Chiar și în aceste călătorii, însă, îi plăcea să înfrunte greul, străbătînd distanțe enorme pe jos. „Orice călătorie, afară de cea pe jos, e după mine o călătorie pe picioraș străine”.

Pășînd pragul acestei case în care Hogas a locuit atîta vreme, unde de atîtea ori a fost întîmpinat cu dragoste la întoarcerea lui fie de la Liceul Internat, (fondat de el) unde era profesor și director fie din călătorii mai lungi, nu poți să nu fii emoționat. Poate că și cele cîteva amintiri ale Sidonei Hogas despre „tataia” m-au făcut să fiu și mai emoționat la gîndul că persoana din fața mea a trăit în preajma lui Hogas, s-a bucurat de apropierea lui atîția ani.

Mulți dintre cei care cîlînd l-au însoțit pe scriitor de-a lungul călătoriilor sale, vin aici să vadă

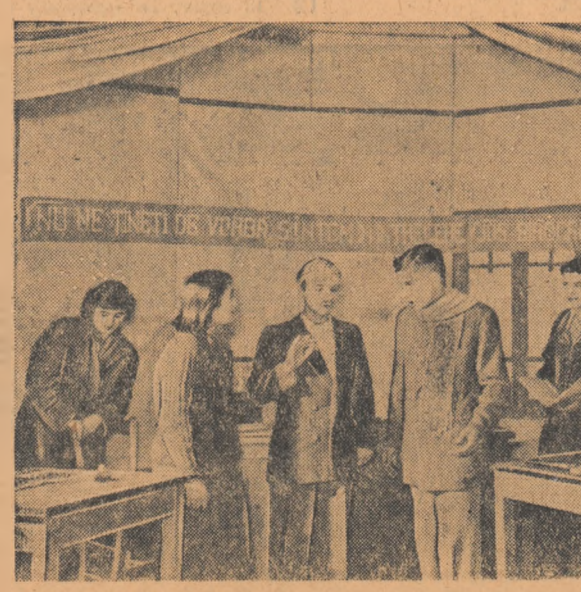

Foto: EUGEN CSIKOS

„Știința tineretului”

Pag. 2-a 12 decembrie 1956

De peste HOTARE

In Adunarea Generală a O.N.U.

O nouă încercare grosolană de amestec în treburile interne ale Ungariei

NEW YORK 11 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, în scopul de a intensifica campania propagandistică și activitatea diversionistă de subminare împotriva țărilor lagărului socialist, la 10 decembrie delegația S.U.A. a impus din nou Adunării Generale discutarea „problemei ungare”.

După ce blocul american a impus Adunării rezoluții care insistă sub formă ultimativă asupra trimiterii de „observatori” în Ungaria, delegația S.U.A. a propus la 10 decembrie împreună cu un grup de alte delegații un nou proiect de rezoluție provocatoare care propune să se condamnă pretinsa încălcare a Cartei O.N.U.

de către Uniunea Sovietică în legătură cu evenimentele din Ungaria.

Este caracteristic faptul că primii care s-au grăbit să vină în apărarea noului rezoluție americane sînt aceleași delegații ale statelor Peru, Australia, Chile și a altor câteva state, care acțiunea zădărnici din ordinul S.U.A.

Substratul zarvei în jurul problemei ungare și adevăratele scopuri ale cercurilor imperialiste, care nascocesc noi provocări împotriva țărilor lagărului socialist, au fost arătate în cuvintele reprezentanților Uniunii Sovietice, României și Cehoslovaciei.

burile interne ale altor state. Aceste încercări ale grupului de state în frunte cu Statele Unite de a folosi O.N.U. drept instrument al politicii lor externe care urmărește scopuri egoiste, pun în primejdie O.N.U. ca organizație internațională. Răspunderea pentru aceste acțiuni și pentru rezultatele pe care le-ar putea avea revine intru totul S.U.A. și

partenerilor lor în această problemă. Tocmai pe acest fapt s-a condamnă O.N.U.

Delegația U.R.S.S. consideră că este necesar să nu mai fie discutată această rezoluție rușinoasă pentru O.N.U. și să fie curmată în mod hotărât toate încercările de a împinge Organizația Națiunilor Unite pe calea aventurilor nefaste.

Discursul lui I. Gh. Maurer

Proiectul de rezoluție propus de delegația S.U.A. — a spus între altele reprezentantul R.P.R. — împreună cu alte delegații, împing Adunarea Generală pentru a cincea oară la discutarea așa-numitei probleme a situației din Ungaria. Rezoluțiile care s-au perindat cu ocazia fiecărei dezbateri au împins lucrurile tot mai departe și au propus (celui tot mai vizibil) contrare prevederilor Cartei O.N.U., contrare intereselor păcii și colaborării internaționale. Această evoluție creează o situație îngrijorătoare pentru O.N.U., pentru interesele colaborării internaționale și nu pot lăsa indiferent pe nici un membru al O.N.U., animat de dorința de a vedea înlăpuită principiile Cartei O.N.U.

La ce a servit oare pînă în prezent discutarea la O.N.U. a așa-numitei probleme a situației din Ungaria? Lăsînd la o parte toată propaganda, invențiile și calomniile de care s-a făcut uz în legătură cu acest subiect și privind faptele reale rezultă în mod incontestabil că discutarea acestor chestiuni a servit pentru a încuraja încercarea de răsturnare a regimului democrat-popular din Ungaria, a reinvia războiului rece și a mai încordarea internațională. Este de aceea necesar să se pună capăt acestor acțiuni îndreptate împotriva intereselor păcii, a drepturilor și auzințelor popoarelor.

Delegația română și alte delegații au subliniat cu toată tăria că intervenția străină în treburile interne ale Ungariei, fie ea și în numele O.N.U., e inadmisibilă din punct de vedere al normelor elementare de drept internațional. Rezultatele nu pot fi decît profund dăunătoare, nu pot decît împiedica normalizarea vieții din Ungaria. Desfășurarea evenimentelor după trecerea primelor rezoluții cu privire la situația din Ungaria confirmă pe deplin acest lucru. Agitare chestiunii trimiterii unor observatori a fost imediat folosită de elementele teroriste pînă la număr dar înarmate pentru pregătirea unor noi tulburări. Într-un manifest răspîndit la 7 decembrie de către aceste elemente se spune: „Sistemul informațional din surse de încredere că O.N.U. va trimite la granițele Ungariei observatori cu care vom putea lua și noi apoi contactul. Aceasta schimbă situația și de aceea amînam toată manifestările programate pentru 6 decembrie, pentru data de 15 decembrie”.

Este limpede că orice intervenție a O.N.U. orice rezoluție nu poate aduce nimic bun într-o chestiune care ține de competența exclusivă a poporului și guvernului ungar. Dacă totuși în ciuda evidențelor delegația S.U.A. și alte delegații insistă pentru ca O.N.U. să adopte măsuri de rezoluții în legătură cu situația din Ungaria, apoi această situație nu poate avea alt scop decît stimularea activității elementelor teroriste, organizarea unor noi acțiuni împotriva regimului de stat din Ungaria.

Delegația română scoate în evidență că scopul rezoluției „Europa liberă” este în același timp un centru de dirijare a activităților de subminare a ordinii de stat în țările de democrație populară.

Față de indignarea generală stîrnită de activitatea acestor elemente de propagandă alături de cercurile oficiale americane încercarea să declin răspunderea lor susținînd că postul de radio „Europa liberă” este patronat de o instituție particulară și că guvernul n-ar avea nici un amestec în activitatea sa. Faptele și documentele oficiale contrazic aceste afirmații.

Încă în anul 1936 a fost adoptată la Geneva convenția internațională cu privire la folosirea radiodifuziunii în interesul păcii, convenție la care au aderat 26 de state. Această convenție stipula între altele ca statele „să interzică și, dacă este cazul, să facă să înceteze fără întârziere pe teritoriul lor orice emisie care în detrimentul bunei înțelegeri internaționale ar fi de natură să înclece locurile ori careare la acte contrare ordinii interne, sau securității teritoriului vreuna din părți”. Prin rezoluția nr.

841/IX din 17 decembrie 1954 Adunarea Generală recomandă această convenție statelor membre. Emisiunile postului american „Europa liberă” contravin în mod vădit acestei convenții internaționale.

Dacă dorim cu adevărat să eliminăm cauzele care au dus la evenimentele sîngeroase din Ungaria Adunarea Generală să ia poziție împotriva activității nefaste a postului de radio „Europa liberă”.

Ce înseamnă oare încercarea de a trece prin Adunarea Generală proiectul de rezoluție al delegației americane, menită tocmai să lovească în cel mai puternic și consecvent factor de apărare a păcii și securității internaționale — Uniunea Sovietică? Aceasta înseamnă de fapt a ușura calea cercurilor ostile păcii și colaborării internaționale, ostile libertății și independenței popoarelor spre realizarea scopurilor lor agresive. Amestecul S.U.A. în problemele vieții interne ale Ungariei, aducerea în discuția O.N.U. a așa-zisei probleme ungare, și rezoluțiile care au fost adoptate pînă acum, au contribuit deja în fapt la creșterea încordării în relațiile internaționale.

Ceea ce sîntem necesar este ca Adunarea Generală să respingă noul proiect de rezoluție al S.U.A., să afirme dorința Națiunilor Unite de a pune capăt tendințelor de înrăutățire a situației internaționale pe care cercurile reacționare vor să le impună în legătură cu așa-numita problemă ungară.

Conduș de aceste considerente, delegația română va vota împotriva proiectului de rezoluție supus Adunării. Ne exprimăm convîngerea că popoarele lumii care în ultima vreme și-au exprimat cu hotărîre voința de pace, de colaborare și progres își vor mobiliza tot mai mult forțele, își vor mări tot mai mult vigilența pentru respingerea noilor planuri ale cercurilor internaționale reacționare.

V. David, conducătorul delegației cehoslovace, a relevat că de cîteva săptămîni se desfășoară în cadrul O.N.U. și în afara ei campania de așitare a urii îndreptată atît împotriva Republicii Populare Ungare, cit și împotriva celorlalte țări socialiste.

Au rostit de asemenea cuvînturi reprezentanții Indiei, Franței, Olandei, Danemarcei, Spaniei, Filipinelor și Canadei.

(Text prescurtat. Sublinierile aparțin redacției).

In semn de protest

Delegația ungară la O. N. U. a părăsit sala de ședințe

NEW YORK 11 (Agerpres). — TASS transmite: La ședința plenară din dimineața zilei de 11 decembrie a Adunării Generale a O.N.U., reprezentantul Republicii Populare Ungare I. Horvath, ministrul Afacerilor Externe, a făcut următoarea declarație: „Delegația ungară a fost trimisă la actuala sesiune a O.N.U. de guvernul său pentru a discuta principalele probleme internaționale împreună cu celelalte state ca membru cu drepturi depline al Organizației Națiunilor Unite.

Delegația mea constată însă că delegația S.U.A. și delegațiile altor țări care se află sub influența S.U.A. prin declarațiile lor și prin cîteva rezoluții au făcut încercări să se amestece în treburile interne ale Ungariei pe care delegația ungară, potrivit instrucțiunilor guvernului său, le-a respins în nenumărate rînduri și le-a resping neîncetat și pe viitor.

În timp ce problema ungară se menține aproape fără întrerupere pe ordinea de zi, o serie de delegații au insultat într-o formă grosolană și defăimătoare guvernul Republicii Populare Ungare și delegația sa la O.N.U. — formă incompatibilă cu suveranitatea Ungariei și cu demnitatea națională a poporului ungar.

În consecință delegația ungară de-a va lua parte la lucrările celei de-a 11-a sesiuni a Adunării Generale pînă cînd discutarea problemei ungară nu se va desfășura în spiritul Cartei O.N.U.”.

După aceasta toți membrii delegației ungară au părăsit sala de ședințe.

Scrisoarea adresată secretarului general al O.N.U. de șeful delegației sovietice

NEW YORK 11 (Agerpres). TASS transmite: Secretariatul O.N.U. a dat publicității scrisoarea șefului delegației U.R.S.S. la cea de-a 11-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., V. V. Kuznețov, adresată secretarului general al O.N.U. la 10 decembrie.

În scrisoarea se spune: „Stimate domnule secretar general!

Confirmînd primirea scrisorilor dv. din 4 și 5 decembrie referitoare la rezoluția Adunării Generale adoptată la ședința Adunării din 4 decembrie, am onorare să vă comunic următoarele:

Convorbirea lui J. Kádár cu foști membri ai așa-zisului consiliu muncitoresc din Budapesta

BUDAPESTA 11 (Agerpres). Ziarul „Nepakarat” a publicat la 11 decembrie un comunicat cu privire la convorbirea dintre Janos Kadar, președintele guvernului ungar revoluționar muncitoresc-jărnesc, și foști membri ai așa-zisului Consiliu muncitoresc central din Budapesta care a fost dizolvat.

Janos Kadar, se spune în comunicat, a primit pe foștii membri ai sau menționați în consiliu din Budapesta — inginerul Gyorgy Kalocsay de la fabrica de uleiuri vegetale din Csepel, Lajos Varga, membru al fostului consiliu muncitoresc din raionul 14, Istvan Babay, lucrător la depoul de tramvaie din capitală, Istvan Kleger, membru al Con-

siliului muncitoresc din Csepel. El au declarat că exprimă părerea altor 8 membri ai Consiliului din Budapesta care a fost dizolvat. În cursul convorbirii cu Janos Kadar ei au condamnat chemarea la grevă lansată de Consiliul din Budapesta arătînd că își dau bine seama că greva ar fi adus acum mari prejudicii muncitorilor, nu ar fi contribuit, ci ar fi frînat restabilirea ordinii și normalizării vieții. Tocmai de aceea ei au hotărît să viziteze personal pe muncitorii din marile întreprinderi și să le împărtășească părerile în legătură cu chemarea la grevă a Consiliului din Budapesta, pe care o consideră dăunătoare și instigatoare.

Oamenii muncii unguri sprijină măsurile luate de guvern

BUDAPESTA 11 (Agerpres). — Postul de radio Budapesta transmite numeroase informații din care reiese că majoritatea oamenilor muncii unguri sprijină hotărîrea măsurilor energice luate de guvernul revoluționar muncitoresc-jărnesc pentru lichidarea acțiunilor contrarevoluționare și ca toate încercările elementelor dușmanoase de a arunca din nou țara în haos se lovesc de ripostă dîră a poporului muncitor.

Este semnificativă reacția oamenilor muncii față de chemarea la grevă lansată de așa-zisul consiliu muncitoresc din Budapesta care a fost de altfel scos în afara legii. Rezulul muncitorilor de la cele mai importante întreprinderi de a se conforma acestui ordin de grevă dovedește că clasa muncitoare ungară a trăit în vătmînte preioase din evenimentele petrecute în ultimele săptămîni, și nu se va lăsa înșelată de dușmanii puterii populare.

La 10 decembrie, ziua pentru care era fixată începerea grevei, la combatul metalurgic Csepel, întreprinderea cea mai importantă din Ungaria, s-au prezentat la lucru 18.000 de muncitori. Consiliile muncitorești din multe întreprinderi au demascat pe instigatorii la grevă ca elemente contrarevoluționare care urmăresc, după cum se spune în apelul semnat de președinții consiliilor muncitorești de la marile uzine Ozd din Miskolc și de la minele din județul Borsod, „să împiedice restabilirea ordinii legitime și să provoace neliniște permanentă, să submineze complet economia națională și fițigării, pentru ca poporul să fie lovit de sărăcie și inflație”. În acest apel se arată de asemenea că aceste consilii muncitorești au rupt orice legătură cu grupul care se intitulă ilegal Consiliul muncitoresc central din Budapesta”.

Printre întreprinderile ale căror consilii muncitorești au luat de asemenea atitudine împotriva provocării pe care o constituie chemarea la grevă se numără toate întreprinderile din circumscricțiunea XV-a a Budapestei, uzinele din Dunapentele, numeroase uzine ale industriei grele și uzare întreprinderi de transporturi, întreprinderi de panificație, tipografiile, precum și trusturile carbonifere din Tatabanya și Oroslánybanya.

La fabrica de medicamente „Kinoim”, muncitorii au răspuns celor care încercau să-i instige la grevă că ei „nu primesc dispoziții de la postul de radio „Europa liberă”.

Trăgînd concluziile asupra situației create în urma dizolvării așa-zisului consiliu muncitoresc teritorial, ziarul „Nepakarat” organul central al sindicatelor arată că „chemarea la grevă a fost combătută cu toată hotărîrea de majoritatea consiliilor mun-

ciorești, care au dat astfel un răspuns zdrobitor instigatorilor. Aceste consilii nu iau pur și simplu notă de această chemare”.

Acolo unde consiliile muncitorești sînt dominate de elemente străine clasei muncitoare care s-au grăbit să se „solidarizeze” cu fostul consiliu muncitoresc din Budapesta, oamenii muncii prin organizațiile lor sindicale, iau a titudine împotriva hotărîrilor consiliilor muncitorești, așa cum s-a întâmplat la uzinele Ganz. Grupul de membri ai consiliului muncitoresc de la uzinele Mavag care s-au pronunțat împotriva grevei au arătat într-o declarație că ceilalți membri ai Consiliului muncitoresc au refuzat să-i consulte pe muncitorii și au declarat grevă peste capul lor.

În cursul zilei de marți, cîțiva membri ai fostului consiliu muncitoresc din Budapesta au mers prin întreprinderi pentru a discuta cu muncitorii și a le arăta că hotărîrea de a declara grevă luată de consiliul din care au făcut parte și ei este ilegală și profund dăunătoare intereselor clasei muncitoare.

Oamenii muncii unguri află cu indignare despre mașinăuile acestora care se dădeau drept reprezentanți lor dar acționau de fapt ca dușmanii ai Republicii Populare. Într-un articol redacțional publicat de ziarul „Nepakarat” se arată că „în consiliile muncitorești sînt mulți oameni cinstiți, dar acestora nu schimbă cu nimic faptul că, astăzi, contrarevoluția după lichidarea sa armată, atunci cînd vrea să-și realizeze scopurile josnice și îndreptăzite privirea spre consiliile muncitorești. În consiliile muncitorești teritoriale și în Consiliul muncitoresc din Budapesta s-au strecurat mulți contrarevoluționari. Aceștia au vrut să folosească activitatea Consiliului muncitoresc din Budapesta pentru subminarea guvernului revoluționar muncitoresc-jărnesc, pentru crearea unei dualități a puterii. Unii membri ai Consiliului muncitoresc din Budapesta au organizat o rețea de mesaje cifrate cu uzinele, subminînd astfel hotărîrea îndreptată spre consiliile muncitorești și la grevă. Propunerile muncitorilor cinstiți nu erau luate în seamă”.

După anularea hotărîrii guvernului cu privire la desființarea consiliilor muncitorești teritoriale, președintele Consiliului muncitoresc provizoriu pe țară al căilor ferate a adresat tuturor muncitorilor feroviari un mesaj în care anunță că, respectînd hotărîrea guvernului acest consiliu se desființează. În mesaj se subliniază că muncitorii nu trebuie să dea curs apelului Consiliului muncitoresc din Budapesta deoarece o grevă ar avea ca urmare înrăutățirea situației economice a întregii țări. După cum a anunțat directorul general al căilor ferate, numai 15 la sută dintre feroviarii au absentat de la lucru.

În fruntea luptei pentru asigurarea trecerii în viață a hotărîrilor guvernului se situează comunitățile, mobilizate de hotărîrea plenară a Partidului Socialist Muncitoresc Ungar.

În circumscricțiunile capitalei au loc adunări de partid în cadrul cărora comunitățile își afirmă hotărîrea de a contribui cu toate forțele la instaurarea ordinii în țară.

Numeroși refugiați unguri doresc reîntoarcerea în patrie

BUDAPESTA 11 (Agerpres). După cum anunță Agenția Telegrafică Ungară, din partea Serviciului consular al misiunii ungarate din Viena s-a primit știrea că de la publicarea decretului Președintelui R. P. Ungare cu privire la amnistie, numărul cetățenilor unguri care doresc să se înapoieze în patrie sînt foarte mulți. Majoritatea celor ce se înapoiază în patrie sînt tineri pînă la 20 de ani. Ei consideră lipsa lor din Ungaria ca un pas neîncetat. Cea mai mare parte a refugiaților adulți a căutat, după cum spun ei, un azil tîrziu (la țară străină, în primul rînd sub influența zvonurilor mincinoase și a instigării. La misiune

Sărbătorirea centenarului lui G. V. Plehanov la Moscova

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 decembrie, la Teatrul Mare de Stat al U.R.S.S. a avut loc ședința festivă a organizațiilor de partid și obștești și a cercurilor științifice din capitala U.R.S.S., consacrată centenarului nașterii lui Gheorghii Valentinovici Plehanov, eminent teoretician și remarcabil propagandist al marxismului, unul din corifeii culturii ruse.

În prezidiul ședinței festive se

aflau tovarășii Bulganin, Hrușciov, Kaganovici, Malenkov, Molotov, Pervuhin, Saburov, Suslov, Jukov, Brejnev, Șepilov, Aristov, Belevae, Pospelov.

Ședința a fost deschisă de I. T. Marcenco, secretar al Comitetului orășenesc de partid Moscova.

Referatul „Rolul istoric al lui G. V. Plehanov în mișcarea muncitorească rusă și internațională” a fost prezentat de acad. M. B. Mitin, membru al C.C. al P.C.U.S.

Guvernul sovietic recunoaște drepturile Marocului asupra Tangerului

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: În declarația din 9 octombrie 1956 în legătură cu convocarea în octombrie a conferinței celor 9 țări la Fedala (Maroc) pentru lichidarea aministrăției internaționale a Tangerului și anularea regimului internațional în zona Tangerului, guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a salutată inițiativa guvernului marocan îndreptată spre alipirea Tangerului la Maroc.

Ca guvern al unei țări care a semnat actul de la Algeiras din 1906, și ca participant la conferința de la Paris din 1946, guvernul sovietic, conducîndu-se după mărețele principii ale egalității în drepturi și autodeterminării popoarelor și respectînd năzuințele juste ale poporului marocan spre independență și uni-

ficarea țării, declară că Uniunea Sovietică recunoaște pe deplin drepturile suverane ale Marocului asupra Tangerului și că consideră, în măsura în care aceasta privește Uniunea Sovietică, că acordurile internaționale cu privire la regimul Tangerului și-au pierdut valabilitatea.

Guvernul sovietic este convins că anularea regimului internațional în Tanger și restabilirea drepturilor suverane ale Marocului asupra Tangerului vor contribui la consolidarea păcii și prieteniei dintre popoare și la dezvoltarea colaborării internaționale pe baza principiului egalității în drepturi și a respectării drepturilor suverane ale Republicii Sovietice Socialiste urează, poporului marocan tot succesul în cauza renașterii naționale și prosperității țării.

Munca avîntată a minerilor polonezi

VARȘOVIA 11 (de la corespondentul Agerpres). — Ca răspuns la apelul primului secretar al C.C. al P.M.U.P. W. Gomulka, adresat minerilor cu ocazia sărbătorii Zilei Minerului Polonez, muncitorii din bazinele carbonifere Silesia și Cracovia au pornit din primele zile ale lunii curente o muncă încordată pentru îndeplinirea planului pe decembrie. La Gliwice a avut loc o consfătuire a tehnicienilor din bazinul carbonifer Silesia pentru găsirea mijloacelor care să ducă la creșterea ritmului de producție în mine. În urma acestei consfătuiri la minele Zabrze de est și de vest s-a trecut la reorganizarea muncii în abație, lucru care a avut drept rezultat creșterea producției de cărbune în ambele mine cu 300 de tone pe zi.

În bazinul cracovian minele „Comuna din Paris”, „Sersza” și „Kosciuszko-Nowa” au anunțat deja îndeplinirea planului actual de extracție cu 20 de zile înainte de termen.

Un comunicat al ambasadei U. R. S. S. la Viena

VIENA 11 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, ambasada U.R.S.S. la Viena a adresat la 28 noiembrie a.c. Ministerului Afacerilor Externe al Austriei cererea de a preda imediat reprezentanților autorităților sovietice pe ostajul sovietic H. Galiev, care a trecut din greșeală frontiera ungaro-austriacă în timpul exercitării serviciului și care a fost reținut de autoritățile austriece.

Recent H. Galiev a fost predat de reprezentanții Ministerului Apărării al Austriei comandantului unității sale.

Declarația ministrului de externe egiptean

CAIRO 11 (Agerpres). — După cum transmite agenția Men, ministrul Afacerilor Interne al Egiptului, Mohi Ed-Din Zakaria, a făcut o declarație reprezentanților presei în care respinge în mod categoric afirmațiile și zvonurile neîntemeiate răspîndite în străinătate de către dușmanii Egiptului, potrivit cărora guvernul egiptean ar persecuta pe evrei. El ar expulza din țară și le-ar confisca averile.

Ei au declarat că nici un evreu egiptean n-a fost expulzat din Egipt.

Ministrul Afacerilor Interne a anunțat de asemenea că, drept măsură de precauție și de asigurare a securității, guvernul Egiptului a expulzat după agresivitatea anglo-franceză de pe teritoriul Egiptului 712 supăși englezi și 1740 supăși francezi din numărul total de 18.000 francezi și englezi care locuiesc în Egipt.

Consiliul N.A.T.O. și-a început lucrările

PARIS 11 (Agerpres). — La 11 decembrie s-a deschis la Paris sesiunea Consiliului Uniunii Atlantice de nord (N.A.T.O.). Pe ordinea de zi a acestei sesiuni figurează raportul de activitate al secretarului general al N.A.T.O., Ismay, raportul ministrilor Afacerilor Externe al Norvegiei, Italiei și Canadei cu privire la extinderea activității N.A.T.O. asupra domeniilor nemilitare, discutarea principalelor probleme ale situației internaționale actuale, examinarea problemelor militare. Lucrările sesiunii se vor desfășura în cadrul ședințelor plene și ședințelor secrete.

Luînd cuvîntul la 10 decembrie în cadrul unei conferințe de presă, Ismay a declarat că scopul acestei sesiuni este „restabilirea și întărirea unității blocului Atlantic.”

În această ordine de idei o serie de comentarii arată că blocul Atlanticului de nord creat în atmosfera „războiului rece” a început să pară multor din membrii săi o povară grea și inutilă în perioada sălbrii încordării internaționale care a survenit apoi.

În cursul acestei perioade au ieșit la iveală și s-au ascuțit contradicțiile interne ale acestui bloc. După părerea unor comentatori, diplomația americană intenționează să folosească pentru întărirea N.A.T.O. actuala agravare a situației internaționale ca urmare a agresiunii anglo-franco-israeliene împotriva Egiptului și a rebeliunii contrarevoluționare din Ungaria organizată cu ajutorul cercurilor imperialiste din occident.

În acest spirit a fost expusă cuvîntarea lui Martino, ministrul italian al Afacerilor Externe, care a deschis sesiunea. El a vorbit, fără să aducă nici un fel de dovezi, despre „acțiunile primejdioase” ale Uniunii Sovietice în Orientul Apropiat, unde Uniunea Sovietică „ar ocoti din țanc linia de apărare a occidentului”. Aceste afirmații au fost necesare ministrului Afacerilor Externe al Italiei probabli pentru a-și „îndădăni” apelul la menținerea „solidarității atlantice”. „Uniunea Atlanticului de nord — a spus el — trebuie să fie piatra unghiulară a politicii externe a tuturor membrilor uniunii”.

După ce a fost ascultat raportul secretarului general al N.A.T.O., Ismay, a avut loc o ședință restrînsă a consiliului la care, au luat cuvîntul J. Dulles, Selwyn Lloyd, Christian Pineau și ministrul Afacerilor Externe al Norvegiei, Lange.

Ascutirea contradicțiilor în cadrul blocului occidental

drul ședințelor plene și ședințelor secrete.

Luînd cuvîntul la 10 decembrie în cadrul unei conferințe de presă, Ismay a declarat că scopul acestei sesiuni este „restabilirea și întărirea unității blocului Atlantic.”

În această ordine de idei o serie de comentarii arată că blocul Atlanticului de nord creat în atmosfera „războiului rece” a început să pară multor din membrii săi o povară grea și inutilă în perioada sălbrii încordării internaționale care a survenit apoi.

În cursul acestei perioade au ieșit la iveală și s-au ascuțit contradicțiile interne ale acestui bloc. După părerea unor comentatori, diplomația americană intenționează să folosească pentru întărirea N.A.T.O. actuala agravare a situației internaționale ca urmare a agresiunii anglo-franco-israeliene împotriva Egiptului și a rebeliunii contrarevoluționare din Ungaria organizată cu ajutorul cercurilor imperialiste din occident.

În acest spirit a fost expusă cuvîntarea lui Martino, ministrul italian al Afacerilor Externe, care a deschis sesiunea. El a vorbit, fără să aducă nici un fel de dovezi, despre „acțiunile primejdioase” ale Uniunii Sovietice în Orientul Apropiat, unde Uniunea Sovietică „ar ocoti din țanc linia de apărare a occidentului”. Aceste afirmații au fost necesare ministrului Afacerilor Externe al Italiei probabli pentru a-și „îndădăni” apelul la menținerea „solidarității atlantice”. „Uniunea Atlanticului de nord — a spus el — trebuie să fie piatra unghiulară a politicii externe a tuturor membrilor uniunii”.

Cuvîntarea rostită de V. V. Kuznețov

În ultimele săptămîni — a spus între altele V. V. Kuznețov — am fost nu odată martori ai încercărilor delegației S.U.A. precum și ai delegațiilor altor țări de a folosi Organizația Națiunilor Unite pentru un amestec grosolan în treburile interne ale Ungariei.

De care motive se călăuzesc acei care impun cu persistență și încăpăținare Organizației Națiunilor Unite acțiuni care se află într-o contradicție flagrantă cu principiile fundamentale ale Cartei ei? Răspunsul poate fi unul singur: Inspiratori de noi și noi rezoluții provocatoare, împingînd O.N.U. la un amestec în treburile interne ale Ungariei caută să arunce o ancoră a salvării rămașitelor rebelilor fasciști zdrobiți din Ungaria, să provoace noi tulburări în țară, să complice procesul de normalizare a vieții în Ungaria.

Trebue remarcat că o atenție deosebită a început să fie acordată în propaganda americană ațîțirii vrăjbei și urii față de țările de democrație populară, față de întreaga lume socialistă, față de mai vorbim de Uniunea Sovietică. Valul turbure al calomniilor, al îndemnurilor la activitate subversivă intoxică zi de zi conștiința oamenilor simpli din S.U.A. cu o hrană spirituală putredă și venenoasă, îl întîmdează și excită sentimentele ostile față de alte popoare.

Totuși activitatea subversivă și instigatoare a anumitor cercuri din S.U.A. și a organizațiilor sprijinite de ele împotriva țărilor socialiste este condamnă în prezent tot mai mult, chiar și de aceste cercuri din Apus care în nici un caz nu pot fi considerate că sînt adepți ale orînduirii democrat-populare din Ungaria.

Îmi voi îngădui să citez aici caracterizarea făcută activității postului de radio „Europa liberă” de ziarul vestgermanic „Neue Rhein Zeitung”, Ziarul scrie că postul de radio s-a transformat într-un „emisiilor instigator” care inspiră elementele contrarevoluționare din Ungaria.

Dînd glas părerii cercurilor largi ale opiniei publice, ziarul cere să se pună capăt emisiunilor postului de radio „Europa liberă”.

Este semnificativ faptul că chiar și purtătorii de cuvînt oficial ai guvernului R.F. Germaniei au fost nevoiți să declare că activitatea acestui post de radio va fi controlată „în mod cel mai minuțios”.

Cu toate acestea, neliniștea seamă nici de Carta Organizației Națiunilor Unite, nici de normele unanim acceptate ale activității O.N.U., inițiatorii campaniei de calomnii în jurul așa-numitei probleme ungare care au și dezorganizat de fapt în mare măsură activitatea celei de-a 11-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., nu se potolesc. Ei sînt grăbiți deoarece timpul este contra lor.

Delegația sovietică consideră de datorie ei să atragă atenția Adunării Generale asupra caracterului vădit provocator al proiectului de rezoluție prezentat astăzi al cărui autor propun să se condamnă pretinsa încălcare de către Uniunea Sovietică a Cartei O.N.U.

Astfel, sub ochii noștri în Adunarea Generală se joacă o onoare și grosolană care stîrbește onoarea și demnitatea O.N.U., subminează bazele ei și o transformă în uneltă a unei grupări restrîns de state în frunte cu S.U.A.

Delegația sovietică consideră că Adunarea Generală trebuie să condamnă Statele Unite pentru amestecul în treburile interne ale țărilor de democrație populară, pentru activitatea subversivă în aceste țări.

Statele Unite sînt acelea care se amestecă în treburile interne ale Republicii Populare Ungare, subminează independența politică a țării străduindu-se să priveze poporul ungar și nu numai poporul ungar de drepturi și libertăți fundamentale.